

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 74/08

16 octombrie 2008

Hotărârea Curții în cauza C-527/06

R.H.H. Renneberg/Staatssecretaris van Financiën

CALCULAREA VENITULUI IMPOZABIL ÎN STATUL MEMBRU DE ÎNCADRARE ÎN MUNCĂ TREBUIE SĂ IA ÎN CONSIDERARE ÎN ANUMITE ÎMPREJURĂRI VENITURILE NEGATIVE AFERENTE UNEI LOCUINȚE SITUATE ÎN STATUL MEMBRU DE REȘEDINȚĂ

Aceasta este situația atunci când veniturile negative respective, și anume diferența dintre valoarea locativă a locuinței și dobânzile ipotecare plătite, nu pot fi luate în considerare în statul de reședință, iar cea mai mare parte din veniturile impozabile ale contribuabilului provin dintr-o activitate salarizată exercitată în statul de încadrare în muncă

Domnul Renneberg, de cetățenie olandeză, și-a mutat reședința din Olanda în Belgia. Între anii 1996-1997 domnul Renneberg a ocupat în acest din urmă stat o locuință proprietate personală pe care o cumpărase în 1993 și pe care o finanțase printr-un împrumut ipotecar contractat cu o bancă olandeză.

În anii 1996 și 1997 domnul Renneberg a fost încadrat în muncă în localitatea olandeză Maastricht. În cursul acestor doi ani, domnul Renneberg a obținut totalitatea veniturilor sale profesionale în Olanda.

În cadrul impozitării veniturilor sale în Olanda pentru anii fiscali 1996 și 1997, domnul Renneberg a solicitat, fără succes, deducerea veniturilor negative aferente reședinței sale belgiene. Solicitarea de deducere se referea la diferența dintre valoarea locativă a locuinței și dobânzile ipotecare plătite.

Conform legislației olandeze, spre deosebire de persoanele care sunt încadrate în muncă în Olanda și care își au reședința în acest stat, domnul Renneberg, care este încadrat în muncă în Olanda dar care este în același timp rezident în Belgia, nu poate beneficia de luarea în considerare a veniturilor negative aferente bunului său imobil situat în Belgia, în vederea stabilirii bazei de impozitare a veniturilor sale obținute în Olanda.

În acest context, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Olandei), sesizată în ultimă instanță, solicită Curții de Justiție să stabilească dacă libera circulație a lucrătorilor se opune

faptului ca un contribuabil nerezident al statului membru de încadrare în muncă în care obține cea mai mare parte din veniturile impozabile, să nu poată valorifica, în vederea stabilirii bazei de impozitare, veniturile negative aferente unei locuințe situate într-un alt stat membru, în timp ce un rezident al statului membru de încadrare în muncă are această posibilitate.

Mai întâi, Curtea respinge argumentul potrivit căruia ar fi vorba despre o situație strict de drept intern. Dimpotrivă, orice resortisant comunitar, indiferent de locul său de reședință și de cetățenia sa, care exercită o activitate salarizată într-un alt stat membru diferit de cel de reședință, se încadrează în domeniul de aplicare al dreptului comunitar.

Pe de altă parte, Curtea amintește jurisprudența sa potrivit căreia ansamblul dispozițiilor tratatului referitoare la libera circulație a persoanelor vizează facilitarea exercitării de către resortisanții comunitari a unor activități profesionale de orice natură pe teritoriul Comunității Europene și se opune măsurilor care i-ar putea defavoriza atunci când aceștia doresc să exercite o activitate economică pe teritoriul unui alt stat membru.

Această jurisprudență se aplică în cazul măsurilor care i-ar putea defavoriza pe resortisanții comunitari care exercită o activitate profesională într-un stat membru diferit de statul în care aceștia își au reședința, ceea ce include în special resortisanții comunitari care doresc să continue exercitarea unei activități economice într-un anumit stat membru după ce și-au mutat reședința în alt stat membru.

În consecință, tratamentul rezervat contribuabililor nerezidenți este mai puțin avantajos decât tratamentul de care beneficiază contribuabilii rezidenți.

Desigur, în temeiul unei jurisprudențe constante, în lipsa unor măsuri de unificare sau de armonizare comunitară, statele membre rămân competente în ceea ce privește stabilirea criteriilor de impozitare a veniturilor și a capitalului în vederea eliminării dublei impunerii. În acest context, statele membre sunt libere, în cadrul convențiilor bilaterale pentru evitarea dublei impunerii, să stabilească factorii de legătură în vederea partajării competenței fiscale.

Totuși, această repartizare a competenței fiscale nu permite statelor membre aplicarea de măsuri contrare libertăților de circulație garantate de tratat.

Curtea constată că, în speță, refuzul autorităților fiscale olandeze de a efectua deducerea în favoarea domnului Renneberg nu decurge din alegerea prevăzută de Convenția pentru evitarea dublei impunerii încheiată între Belgia și Olanda de a atribui competența de impozitare a veniturilor imobiliare ale contribuabililor care intră în domeniul de aplicare al convenției menționate statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul respectiv, ci depinde în realitate de existența sau de lipsa calității de rezidenți în Olanda a contribuabililor respectivi.

În măsura în care, deși își are reședința într-un stat membru, o persoană precum domnul Renneberg obține cea mai mare parte a veniturilor sale impozabile dintr-o activitate salariată exercitată într-un alt stat membru, fără a obține un venit semnificativ în statul membru în care își are reședința, aceasta se află, în vederea luării în considerare a capacității sale contributive, într-o situație comparabilă în mod obiectiv, în raport cu statul membru în care este încadrat în muncă, cu situația unui rezident din acest din urmă stat membru care exercită de asemenea o activitate salarizată în acest stat.

În consecință, dreptul comunitar impune în principiu ca, într-o situație precum cea a domnului Renneberg, veniturile negative aferente unei locuințe situate în statul membru de

reședință să fie luate în considerare de către autoritățile fiscale ale statului membru în care este încadrat în muncă în vederea stabilirii bazei de impozitare în acest din urmă stat.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Limbi disponibile: FR DE EN ES EL HU IT NL PL PT RO

Textul integral al hotărârii este disponibil la adresa internet a Curții

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=C-527/06>.

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua pronunțării, de la ora 12 CET.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să îl contactați pe Claudiu Ecedi-Stoisavlevici

Tel.: (00352) 4303 3720 Fax: (00352) 4303 4719